

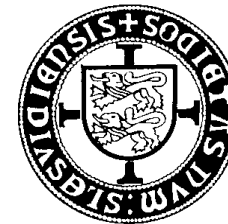
Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 11. januar 2011

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	400	22	50	43	145	64	70	85	50	106	0
2	330	23	20	44	65	65	66	86	60	107	0
3	40	24	0	45	80	66	105	87	50	108	0
4	96	25	0	46	0	67	110	88	150	109	0
5	20	26	65	47	20	68	35	89	0	110	40
6	24	27	60	48	30	69	35	90	0	111	40
7	20	28	2600	49	20	70	0	91	36	112	40
8	185	29	0	50	0	71	0	92	1000	113	40
9	5	30	0	51	20	72	0	93	5	114	40
10	0	31	255	52	40	73	0	94	40	115	40
11	0	32	25	53	15	74	125	95	390	116	52
12	0	33	20	54	10	75	52	96	30	117	42
13	0	34	60	55	16	76	10	97	50	118	32
14	0	35	0	56	26	77	40	98	30	119	54
15	0	36	0	57	20	78	45	99	10	120	94
16	50	37	0	58	20	79	0	100	42	121	16
17	80	38	0	59	15	80	15	101	0	122	20
18	80	39	0	60	0	81	0	102	24	123	110
19	80	40	470	61	0	82	0	103	20	124	70
20	100	41	75	62	20	83	20	104	20	125	60
21	140	42	215	63	20	84	10	105	70	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion
tirsdag den 8. marts 2011 kl. 19.30 i Nygadehuset
 Materialet kan ses fra kl. 19.00

**Da foreningens beholdning af mønter er ved at være solgt,
 vil vi gerne opfordre medlemmerne til at indlevere mønter til salg**

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 7   8 marts 2011   Auktion nr. 408   50. årgang

Det Byzantinske Rige XIV af Svend Nørskov-Jensen

Andronicus IV, Palaeologus 1376-1379, John V's ældste søn, var meget troløs, og det gav hans fader mange bekymringer i den sidste del af hans regeringstid. I 1373 gjorde han fælles sag med den ottomanske sultans søn, og de to prinser gjorde oprør mod deres respektive fædre. Oprøret blev hurtigt knust, og Andronicus blev delvis blindet som straf, men tre år senere tog han Konstantinopel i besiddelse og fængslede sin fader. Hans regeringstid sluttede imidlertid i 1379, da John V og hans loyale yngre søn, Manuel, genindtog hovedstaden med tyrkisk støtte. Andronicus døde før sin fader i 1385, og sikrede således efterfølgelse for Manuel, der var langt bedre eg-net til at varetage regeringsansvaret.

John VII, Palaeologus 14/4 til 17/9 1390, søn af Andronicus IV, arvede sin faders troløse natur, og i april 1390 bemægtigede han sig den byzantinske trone fra sin bedstefader, John V, og onkel, Manuel II. Tronrøveriet vare de kun fem måneder, inden det lykkedes Manuel at generobre Konstantinopel. Nogle år senere fik John midlertidigt tildelt magten, denne gang legalt, da han blev udpeget til regent under Manuel II's fravær i Vesteuropa fra 1399 til 1402.

Manuel II, Palaeologus 1391 1423, John V's anden søn, var værdig til et større rige, end det skæbnen tildelte ham. Som medkejser for sin fader fra 1373 vedblev han at være loyal overfor John V gennem alle omskiftelser i den sidste del af dennes Regeringstid. I 1391 blev han enehersker og næsten med det samme, blev han møde med fornyet pres fra de ottomanske tyrkere. Konstantinopel blev blokeret så tæt, at kejseren foretog en rejse til Vesten for at søge hjælp til sin

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82
Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: **Langenberg**
Sønderborg

hjem søgte by. Manuel var fraværende fra 1391 til 1402, og han besøgte mange steder, deriblandt Venedig, Paris og endog London, hvor han var gæst hos Henrik IV. Han blev hjerteligt modtaget overalt, men hans mission var en total fiasko, og han vendte tomhændet hjem. Den mægtige mongolske hersker, Timor, blandede sig så i de lilleasiatiske forhold. I 1402 slog han pludselig ned på det ottomanske rige og tilintetgjorde de tyrkiske stridskræfter, og den store sultan blev bragt i fangenskab. Mongolerne trak sig tilbage lige så hurtigt som de var kommet, men uheldigvis var byzantinerne ikke i stand til at drage fordel af deres fjendes fald. Gradvis genopbyggede ottomanerne deres magt, og ved slutningen af Manuel's regeringstid truede de igen selve Konstantinopels eksistens. I 1421 gjorde Manuel sin ældste søn, John VIII til medkejser, og to år senere trak han sig tilbage til et kloster, hvor han levede som munken Mathæus indtil sin død den 21. juli 1425.

John VIII, Palaeologus 1423-1448, ældste søn af Manuel II, overtog et rige, som, bortset fra det blomstrende fyrstedømme Morea, kun bestod af selve byen Konstantinopel. Her regerede John i et kvart århundrede, og ligesom hans fader og bedstefader før ham rejste han til Vesten for at prøve at opnå hjælp til den belejrede kristne by. I 1439 blev genforeningen af den ortodokse og den romerske kirke proklameret i katedralen i Firenze: skønt ikke alle de nærværende ortodokse repræsentanter underskrev denne erklæring, var paven dog tilfreds. Og da tyrkerne i 1440 ikke havde held til at erobre Belgrad, manede paven til et nyt korstog mod tyrkerne. Dette korstog skulle ledes af kong Vladislav af Polen og Ungarn. Paven fik samlet tropper i Vesteuropa under ledelse af

sin egen legat, kardinalen Julian Cesarini. I 1444 nåede hæren frem til Varna ved Sortehavet, hvor den blev angrebet af tyrkerne og slået; både konge og kardinal faldt i slaget. I 1448 blev en anden Ungarsk hær slået, denne gang på sletterne ved Kossovo. Dette var Vesteuropas sidste forsøg på at hjælpe det døende byzantinske rige, hvis sidste time snart var inde. John VIII døde barnløs den 31. oktober 1448 og blev efterfulgt af en yngre broder.

Konstantin XI, Palaeologus 1448-1453, som havde tilbragt meget af sin tid-ligere karriere i fyrstedømmet Morea, hvor han opnåede meget med de begræn-sede resurser, der var til hans disposition. Ved hans ældre broders død blev Konstantin kaldt til tronen over den dødsdømte kejserby, og han blev kronet i Mistra, inden han kom til Konstantinopel. Een gang indtrådt i embedet var der kun lidt Konstantin kunne gøre bortset fra at reparere bymu-rene, så der var klar til det uundgåelige angreb. År 1451 arvede en ny sultan, Mehmet II, den tyrkiske trone, og han traf omgående forberedelser til en erobring af Konstantinopel. For at sikre sig at bymurens vældige stør-relse ikke skulle bremse hans stormangreb, søgte Mehmet sagkyndig assistance hos en ungarsk ingeniør, Urban, hvis tjeneste byzantinerne havde måttet afslå, fordi de ikke magtede at betale ham. Urban instruerede til gengæld tyrkerne grundigt og forsynede deres artilleri med kanoner af så stor kaliber, at de var i stand til at sønderskyde de svære mure. Den største af disse kanoner var et helt monstrum; dens løb målte næsten 10 meter i længden, og kuglerne vejede omkring 1200 pund. Mehmet trænede også sine janitsharer omhyggeligt. Disse tropper bestod af soldater, der var rekrutteret blandt sultanens kristne befolkning. Hver eneste kristen familie i de tyrkiske besiddelser var tvunget til at udlevere et hvilket som helst nyfødt drengbarn, sultanen måtte ønske. Disse kristne børn blev opdraget som muhamedanere og som voksne indlemmet i sultanens hær. De udgjorde en elite, havde deres egne kaserner og måtte ikke gifte sig; de dannede med andre ord et våbenbroderskab omtrent af samme art som johannitteridderne i Vesteuropa. På to år havde Mehmet sine forberedelser færdige. Den 23. marts 1453 drog han ud fra Adrianopel, og den 5. april stod han uden for Konstantinopels mure, foran hvilke hovedparten af hans hær allerede havde lejret sig. Konstantinopel blev forsvaret af kejser Konstantin XI Palaeologus og der var ikke synderlig udsigt til hjælp udefra; da det lakkede mod enden, sendte paven dog tre galejer med våben og levnedsmidler, der ankom tids nok til at gavne de belejrede. Efter lange diskussioner sendte også Venedig to skibe og senere 15 galejer af sted, men de forlod dog ikke Venedig,

Forsættes i næste nummer.